

Magnetiske målinger Sennalandet 1979.
-----Innledning.

Sommeren 1977 utførte NGU magnetiske og elektromagnetiske målinger fra helikopter over Komagfjordvinduet. (NGU nr. 1593). Det ble da påvist et langstrakt magnetisk anomalidrag nordvest for Sennalandsvatna (se oversiktskart 1:50000). Anomaliårsaken viste seg å være en magnetittrik gabbro og det ble innsamlet endel prøver fra denne av H. Øines i 1978. Sonen er imidlertid sterkt overdekket og for å kunne kartlegge denne ble det gjort magnetiske bakkemålinger i 1979.

Målingenes utførelse.

Basislinjen for målingene går fra 3200 V ved Måvnajåkka til høyde 458 på 4500 Ø like øst for Joavnahar'ji, profilstikker er utsatt 40 m fra basis hver 100 m og avstandene videre utover er skrittet opp. Mellom 2700 V og 3700 Ø er alle profiler målt, lengden varierer mellom 200 og 1000 m og ialt ble det målt ca. 32 profilkilometer.

Målingene er gjort med FV's Geometric G 816 protonmagnetometer, målepunktavstander var 20 m, 10 m og ned til 5 m over sonen, instrumentet ble brukt med spolen montert på stang og målenøyaktigheten er da oppgitt til $\pm 1\%$.

Arbeidet ble utført i tidsrommet 5. - 25.7. p.g.a. en feil på instrumentet og lang leveringstid på deler ble de siste målingene foretatt 24. - 26.9.

Måleresultater.

Det er tegnet kotekart over resultatene med koteavstand 1000 γ . På det samme kartet er forsøkt innlagt kjente bergartsgrenser. Det er tegnet opp endel profiler der de geologiske grenser er relativt sikre p.g.a. lite overdekke.

Målingene viser at det innenfor gabbrokroppen finnes en nærmest sammenhengende sone med høyere magnetittinnhold fra OØV - 3700 Ø og denne fortsetter ut av måleområdet mot øst. Styrken på anomaliene varierer en del og lokalt finnes små brudd eller utkilinger, ved 2500 Ø er det boret et hull på sonen, og profilen med analyseresultater er opptegnet i bilag nr. 2.

Mellom OØV og 1000 V er det et klart brudd i anomalien, det er her flere forkastninger og det er mulig at sonen kan være forskjøvet nordover i dette området og derfor ligger utenfor måleområdet. Fra 100 ØV og fram til 2200 V er det magnetiske bildet mere "uryddig", det er kartlagt 2 forkastninger (Heim 79) som skjærer basis ca. ved 800 V og 1600 V, forøvrig bør anomaliene her sammenholdes med H. Øines geologiske kart fra området når dette foreligger.

FOLLDAL VERK A/S

avd. Tverrfjellet

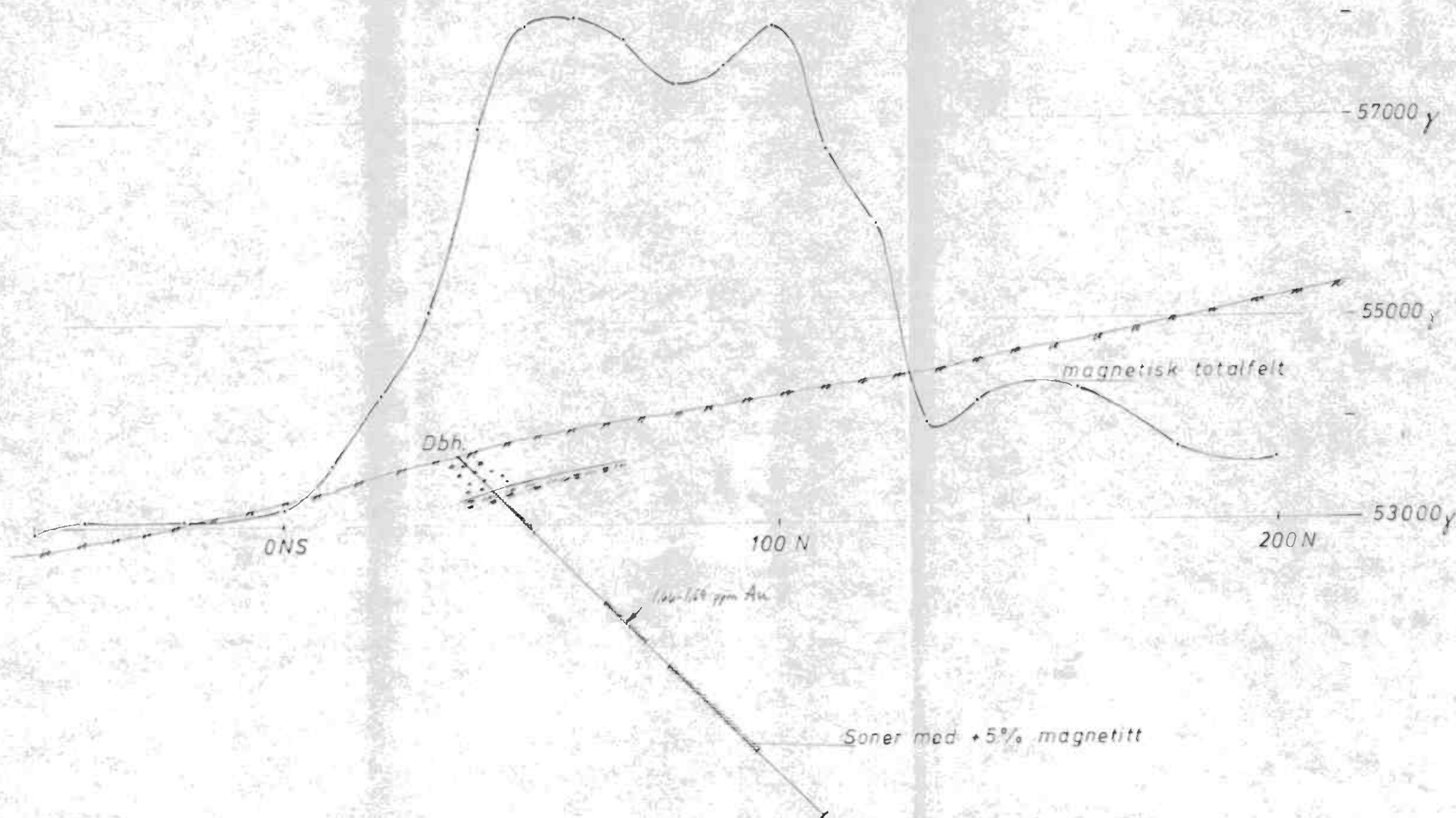
Gabbrosonen fortsetter fram til Måvnajåkka på 3200 V men de magnetiske anomaliene blir meget svake vest for 2200 V.

Målingene viser klart hvor man har magnetittrike soner i gabbroen, hvorvidt disse er av økonomisk interesse kan bare klarlegges med videre diamantboring og prøvetaking.

Tverrfjellet, 11.2.1980.

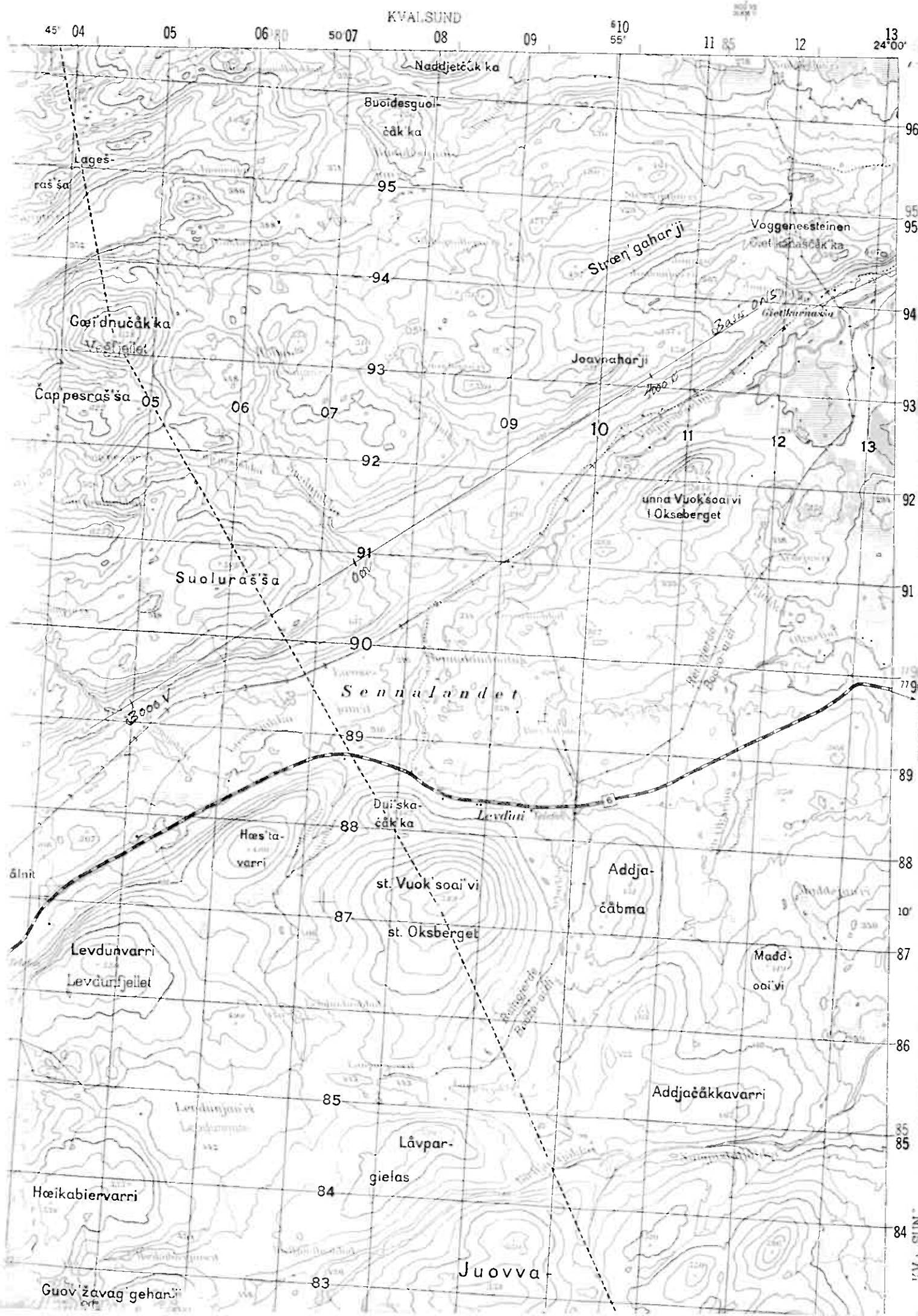
A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Ivar Killi'.

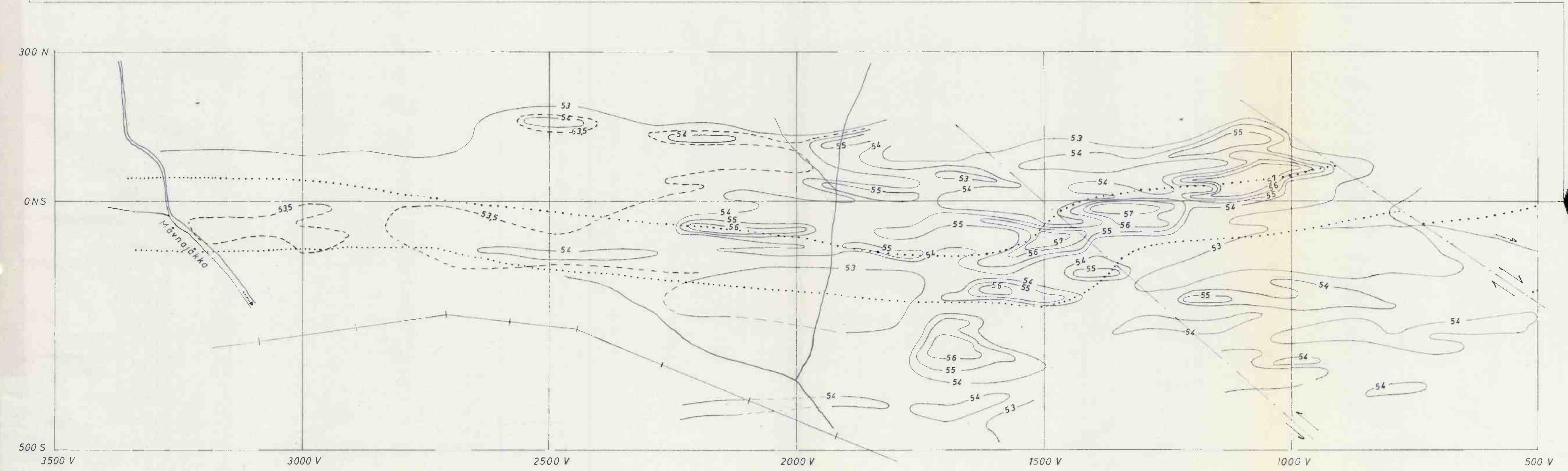
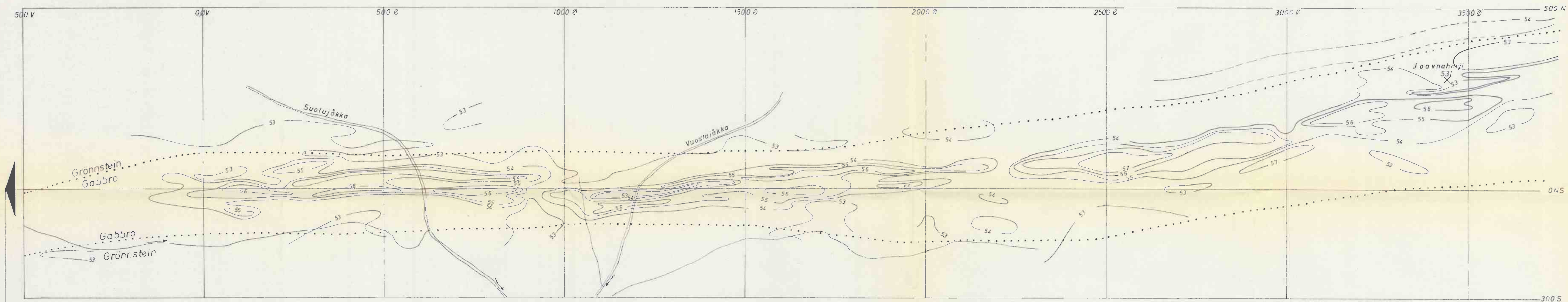
(Ivar Killi).

Sym- bol	Rute	Forandringer	Beskrivelse	Tegn G.kj. Dat.

Nr.	Ant.	Gjenstand	Materiale	Merknad
SUOLURASSA Profil 2500 Ø			Målestokk 1/1000	Tegn. <i>[initials]</i> Kir. G.kj.
Boret i 1979			Avd. Gr.	
Folldal Verk A/s Folldal			Erstatning for:	Bilag 2
			Erstattet av:	

FOLLDAL VERK ^{A/S}	
MAGNETISKE MÅLINGER	M=1:5000
SENNALANDET 1979	Mått S.S. I.K.
Suolurassa-feltet	Tegn. I.K.
Kotekart over magnetisk	
totalfelt i 1000 γ	

1P-målinger ved Lomvann, Repparfjord utført i juli 1979.

Som en del av Folldal Verks malmletingsprogram i Repparfjord ble det sommeren 1979 utført 1P- og motstands-målinger i et område omkring et skjerp med blyglansmineralisering vest for Lomvann. Måleområdet er inntegnet på fig. 1.

Mineraliseringen i skjerpets er tidligere undersøkt med 1P-målinger (Lile 1978) og man fikk klare indikasjoner på sonen. Det er boret 2 diamantborhull og utført endel røsking på stedet uten at man fant mineraliseringer av økonomisk interesse.

Geologisk kartlegging (Øines 1978) viser at den såkalte "bunnsona", kvartsitt og kvartsittkonglomerat, kan følges videre sydøstover til Lomvann. De aktuelle målinger ble utført for eventuelt å finne andre områder med blymineraliseringer innenfor "bunnsona".

Målingens utførelse.

Målingene foregikk i tiden 9. - 23.7.79 og ble utført av stud. Tor Inge Strøm med 3 lokale hjelpere. Stikningsnettets har en basislinje på 1200 m og det er stikket profiler hver 100 m med lengder på 4-600 m, ialt ble det målt ca. 7 profilkilometer. Arbeidet ble noe hindret av instrumentfeil, spesielt skapte generatoren mange vanskeligheter.

Utstyret som Folldal Verk har er en McPhar 1P-utrustning med vekselstrøm og valg mellom frekvenser, her benyttet man frekvensene 0,3125 og 2,5 Hz, ved den laveste frekvensen avleses også spenningsfallet mellom elektrodene slik at spesifikk motstand kan beregnes.

Det ble brukt pol-dipol elektrodekonfigurasjon med avstander som vist i fig. 2.

fig. 2.

Måleresultater.

Resultatene er fremstilt som kotekart for frekvens-effekt og tilsynelatende motstand. På de samme kartene er innlagt omtrentlige bergartsgrenser etter H. Øines' geologiske kart fra området.

FOLLDAL VERK ¼

avd. Tverrfjellet

Når det gjelder de enkelte anomalier på FE-kartet så indikeres den såkalte "bunnsona" med blyglans- og svovelkisimpregnasjon meget svakt på 500 V - 80 N. Forøvrig finnes de fleste anomalier innfor Lomvann-formasjonen, dette er en finbåndet kvartsittisk skifer med vekslende lyse og mørke lag, bergarten i sin helhet gir en betydelig høyere frekvens-effekt enn de andre bergartene i området.

Anomaliene ved 300 V - 120 S og 200 V - 80 S skyldes FeS_2 -impregnasjon i en kvartsittisk skifer. Indikasjonen ved 200 Ø - 20 N ligger i grensen mellom gabbro og kvartsitt og dekkes av et myrdrag, muligens er myrdraget selve anomaliårsaken.

Øst for Lomvann er det en svak anomali ved 600 Ø - 80 N mens Lomvannformasjonen kommer tydelig frem igjen på profil 700 Ø. Kotekartet for tilsynelatende sp.motstand viser omtrent det samme som FE-kartet. Området rundt "blyskjerpet" viser relativt lav motstand, det samme gjør impregnasjons-sonen på 300 V - 120 S og 200 V - 80 S.

Ut ifra de utførte målinger er det ingen ting som tyder på bly-mineralisering av økonomisk interesse innenfor måleområdet, de fremkomne anomalier er svake og av ubetydelig feltutstrekning.

Tverrfjellet, 8.2.1980.

(Ivar Killi).

Fig 1

